

Čís. 2137.

Sudiště Šu 101 j. n. nelze se dovolávat proti čs. státním občanům z oblasti Slovenska a Podkarpatské Rusi.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1923, R I 1496/22.)

Proti žalobě, zadané na obchodním soudě v Praze proti československému občanu, bydlícímu v Užhorodě, a opírající se čá do místní příslušnosti o § 32 uh. c. ř. s. a § 101 j. n., vznesl žalovaný námitku místní nepřislušnosti, již soud první stolice vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud nařídil prvnímu soudu, by nehledě k odmítacímu duvodu o žalobě dále po zákonu jednal. D u v o d y: Ustanovení Šu 32 zák. čl. I 1911 neplatí sice zde, za to však na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, kde podle žaloby žalovaná má sídlo a vede knihy. Pokud v čsl. republice platí dvoje právo a každé účinkuje ve své oblasti jinak jednotného a nedílného státního celku (§ 3 ústavní listiny) výlučně, nutno po rozumu Šu 101 j. n. připustiti účinnost výše zmíněného Šu 32 i v území práva druhého a uznati v něm stejnou příslušnost proti příslušníkům oné části státního území, ve které platí.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D u v o d y:

Žaloba proti straně, sídlící v Užhorodě, t. j. v území československého státu, opírá se jediné o § 101 j. n., stanovící soudní příslušnost pro žaloby proti cizozemcům. Tento § byl převzat zákonem ze dne 28. října 1918, čís. 11 sb. z. a n. pro stát československý beze změny, přes to je však vykládati jej vzhledem ku změněným poměrům státním i právním. Rakouskými příslušníky státními je rozuměti ve státě čsl. podle zákona ze dne 23. července 1919, čís. 449 sb. z. a n. pouze příslušníky tohoto státu, pokud pro ně platí tento předpis zákonný, ne však příslušníky států, jež vznikly mimo čsl. stát na území bývalé říše rakouské. Jiným státním územím je území mimo stát československý bez ohledu na dřívější hranice státní, není jím však území státu dříve cizích, jež připadlo státu československému, a tvoří dle Šu 3 ústavní listiny s ním jednotný a nedílný celek státní. Příslušník československého státu, sídlící v Užhorodě, není cizím státním příslušníkem přes to, že na onom místě platí nikoli § 101 j. n., nýbrž bývalý právní řád uherský.

Čís. 2138.

Smlouva, již byl spáchán řetězový obchod, nestává se tím ještě neplatnou.

Kupitel, vykonavší volbu, může ustoupiti i od konečného nároku na splnění, zavinil-li po té prodávatel, že splnění se mu stalo nemožným.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1923, Rv I 497 22.)